Kuřátko v obilí

František Hrubín

Jak to bylo, pohádko?
Zabloudilo kuřátko
za zahradou mezi poli
pípá, pípá, nožky bolí.

Ve vysokém obilí
bude večer za chvíli.

Kuřátko v obilí

František Hrubín

"Povězte mi, bílé ovsy,
kudy vede cesta do vsi!"

"Jen se zeptej ječmene,
snad si na to vzpomene."

Kuřátko v obilí

František Hrubín

Kuře bloudí mezi poli,
pípá, pípá, nožky bolí.

"Pověz, milý ječmínku,
jak mám najít maminku?"

Ječmen syčí mezi vousy:
"Ptej se pšenic, vzpomenou si!"

Kuřátko v obilí

František Hrubín

Kuře pípá u pšenic,
nevědí však také nic:

"Milé kuře, je nám líto,
ptej se žita, poví ti to!"

Kuřátko v obilí

František Hrubín

Kuře hledá žitné pole,
ale to je dávno holé.

A na suchá strniska
vítr tiše zapíská:

Kuřátko v obilí

František Hrubín

"Vždyť jsi doma za chalupou.
Slyšíš? V stáji koně dupou,
kocour v stodole tiše vrní -

a tvá máma za vraty
zob, zob, zobá bílé zrní
s ostatními kuřaty."

Kuřátko v obilí

František Hrubín

"Děkuji ti, žitné pole!"

"Pozdravuj tam ve stodole!"

"Koho, milé políčko?"

"Zrno i to zrníčko!
Ať se ke mně zjara hlásí,
vychovám z nich nové klasy!"

Kuřátko v obilí

František Hrubín

A tak mámu za krátko,
našlo také kuřátko.

Text podle dodaného podkladu. Nové ilustrace vytvořené pomocí AI.